

مازاری کاری

چرخی که رنگ‌های گیاهی درست می‌کند

شانس و اقبال با کارگاه‌های مازاری و مازاری کاران یار بوده که همچنان در حال کار هستند. با آنکه کارگاه‌های عصاری، حلواهی و روغن‌گیری سال‌های سال است از کار افتاده‌اند، اما چرخ‌های بزرگ سنگی مازاری‌ها هنوز می‌چرخد. در شهرهایی مانند یزد، اصفهان، اردکان و کاشان همچنان نمونه‌هایی از این کارگاه‌ها که بازمانده‌های صنعتی کهن‌سال هستند، سرگرم کارند. کار آن‌ها آسیاب‌کردن «حنا»، «وسمه»، «روناس» و هر برگ و شاخه‌ای است که در آسیاب‌های برقی و صنعتی می‌سوزد.

کسی نمیداند کارگاه‌های مازاری تا چه زمانی به کارشان ادامه می‌دهند. اما به نظر می‌رسد تا وقتی که مردم از حنا و سمه برای رنگ‌گردن دست و ریش و موهایشان استفاده کنند و رنگرزی‌های سنتی از رنگ گیاهی برای رنگ‌گردن الیاف فرش بهره بگیرند، چرخ مازاری‌ها بچرخد و مازاری کاران هم به کار خود ادامه دهند.

چرخ سرگردان

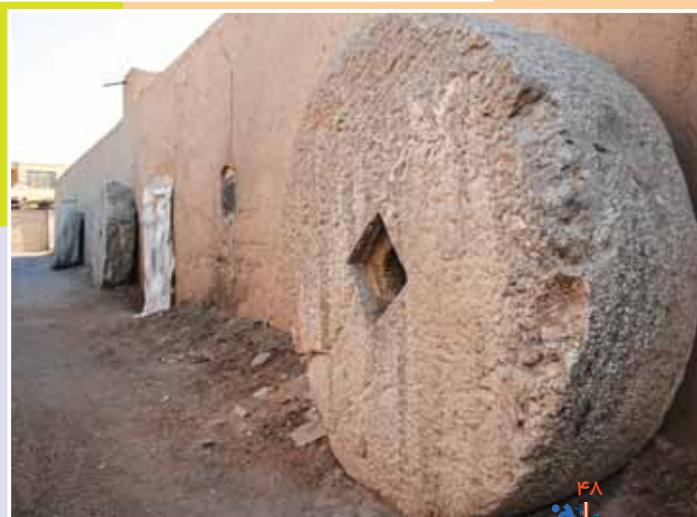
پیش از آنکه موتور برق به کارگاه مازاری باید، سنگینی گردونه‌های سنگی را اسب، شتر یا گاو به دوش می‌کشید. با بازشدن پای چرخ موتور برق به مازاری، هم در زمان صرفه‌جویی شد، هم محصول بهتر و یکدست‌تری به دست آمد. این موتور چرخ دار باید حداقل چهار ساعت زیر سقف گنبدی مازاری به دور سکو بچرخد تا ریشه‌های قرمزنگ به پودر روناس تبدیل شوند. هم‌اکنون چند مازاری شهر اردکان به آسیاب روناس و دیگر رنگ‌های گیاهی مشغول هستند.

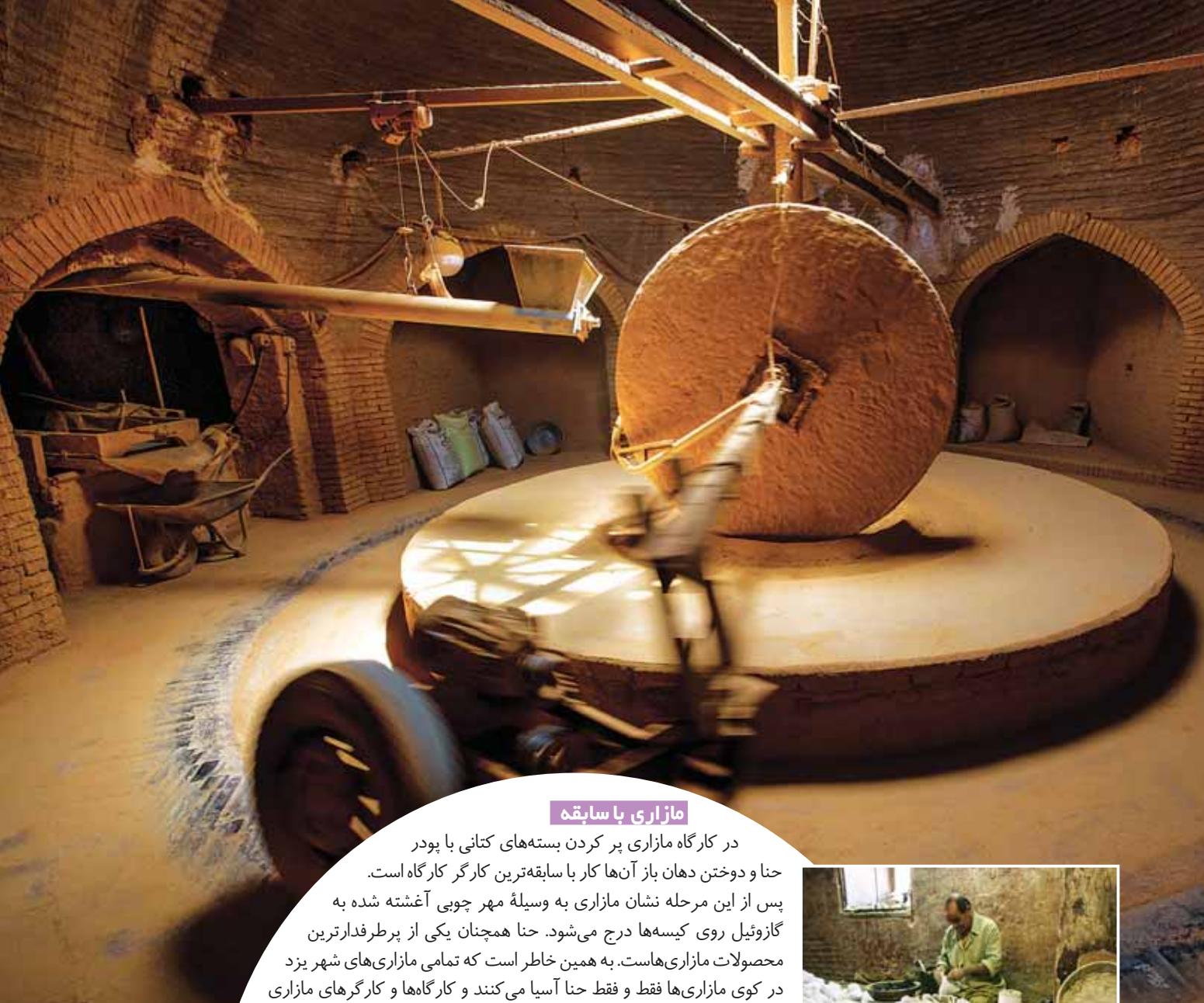
محصول مرغوب مازاری

مشتری ثابت مازاری‌های شهر اردکان رنگرزانی هستند که هنوز به استفاده از مواد رنگی گیاهی اعتقاد دارند و فکر می‌کنند که قالی ایرانی باید با رنگ‌های گیاهی مرغوب رنگ شود. روناس، پوست پیاز، اسپرک، پوست انار و پوست گردو از جمله موادی هستند که همچنان روی سکوهای مازاری و زیر گردونه‌های بزرگ سنگی می‌روند. رنگ‌های گیاهی ثابت و بادام هستند و وقتی در فرش به کار می‌روند، باعث می‌شوند فرش درخشان و شفاف شود.

چرخ‌های بازنشسته

هر کدام از سنگ‌های مازاری ۶ تا ۱۰ هزار کیلو وزن دارند و در اثر گردش و چرخیدن مداوم سطح آن‌ها صاف می‌شود و برگ و گیاهان از زیر آن سُر می‌خورند. پس هر چند وقت یک بار پهنه‌ای آن‌ها با تیشه تراشیده می‌شود. با این کار سنگ‌ها اندازک و به مرور زمان ساییده و کوچک و کوچک‌تر می‌شوند. بالاخره هم روزی می‌رسد که دیگر کارایی ندارند و باید از سکوی مازاری پایین بیایند. سنگ‌های مازاری معمولاً از شهر «اردستان» می‌آمدند و حمل آن‌ها تا مازاری سخت و طاقت‌فرسا و البته خطرناک بود.

مازاری با سابقه

در کارگاه مازاری پر کردن بسته‌های کتانی با پودر حنا و دوختن دهان باز آنها کار با سابقه‌ترین کارگر کارگاه است. پس از این مرحله نشان مازاری به وسیله مهر چوبی آغشته شده به گازوئیل روی کیسه‌ها درج می‌شود. حنا همچنان یکی از پرطرفدارترین محصولات مازاری‌هاست. به همین خاطر است که تمامی مازاری‌های شهر یزد در کوی مازاری‌ها فقط و فقط حنا آسیا می‌کنند و کارگاه‌ها و کارگرهای مازاری همیشه سر تا پاسیز هستند.

ماسک‌های روسی صورت

هر چه از روی سکوهای مازاری و از زیر گردونه‌های سنگی بیرون آمده است، اینجا توسط این دستگاه الک می‌شود. پودر سبزرنگ حنا به مخزن زیرین سرازیر می‌شود و ساقه‌ها و برگ‌های آسیا نشده به گونی ریخته می‌شوند تا دوباره روی سکو و زیر گردونه بروند. الک که روشن شود و شروع به تکان خوردن کند، غبار رنگی تمام مازاری را پر می‌کند و راه نفس کارگران را می‌بندد. به همین خاطر کارگران مازاری در کنار الک حتماً باید ماسک به صورت داشته باشند.

اسکن کرده و با شغل
مازارکاری بیشتر آشنا شوید.